

Θρησκευτικός όρκος και ιερατικές «ευχές»

✖ Οι ακόλουθες σκηνές προέρχονται από την ορκωμοσία του δημοτικού συμβουλίου της Γορτυνίας στην Δημητσάνα (19/12/2010).

Αφού ολοκληρώθηκε η τελετή και εκφώνησε έναν σύντομο χαιρετισμό ο Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως, Ιερεμίας, προς την νέα εκλεγμένη τοπική ηγεσία, ένα μέλος του δημοτικού συμβουλίου που ανήκει στον σχηματισμό «Λαϊκή Σύσπείρωση», υπενθυμίζει πως σύμφωνα με τους νόμους του κράτους (άρθρα 52 και 54 του νόμου 3852/2010) ορίζεται πως ο όρκος είναι πολιτικός (*«Ορκίζομαι να είμαι πιστός στην πατρίδα, να υπακούω στο Σύνταγμα και στους νόμους και να εκπληρώνω τίμια και ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου»*) και δεν προβλέπεται η παρουσία ιερέων σ' αυτήν και ούτε φυσικά θρησκευτικός όρκος και τελετή.

Ο ιεράρχης, αντί να γυρίσει και το άλλο μάγουλο, όπως ορίζει η θρησκεία του, άρχισε να λούζει με διάφορες «ευχές» τον προλαλήσαντα, γεμάτες από το γνωστό «χριστιανικό ήθος». Δεν παρέλειψε δε να επικαλεστεί τον «πατριωτικό» ρόλο της Εκκλησίας και τον «εθνομάρτυρα» πατριάρχη Γρηγόριο Ε' (ναι, αυτόν που αφόρισε την Επανάσταση και απαγόρευε στους ραγιάδες να δίνουν αρχαιοελληνικά ονόματα στα παιδιά τους).

Το θλιβερόν του πράγματος στο όλο θέαμα δεν είναι το παραλήρημα του εν λόγω ιερέα, αλλά το χειροκρότημα που απέσπασε η παράσταση που έδωσε. Οι νομίμως εκλεγμένοι δηλαδή, αποδοκίμασαν τον νόμο που επικαλέστηκε ο συγκεκριμένος, κι επίσης νομίμως εκλεγμένος, σύμβουλος και με το χειροκρότημά τους επιδοκίμασαν την άτυπη εκκλησιαστική συμμετοχή στις πολιτικές διεργασίες.

Είμαστε δηλαδή, πάνω απ' όλα «ορτοντόξ» ...

Όπως και να 'χει πάντως, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τους πρώτους επιθανάτιους ρόγχους του ιουδαιοχριστιανικού κατεστημένου. Βεβαίως, υπάρχει πολύς δρόμος ακόμα, αλλά κάθε αρχή καλή είναι.